

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40Cpr/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414211460
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414211460.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Mgr. D. N., trvale bytom H.Á. H. XX, 841 02 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Henrich Dušek, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, 841 04 Bratislava, IČO: 36 740 951, proti žalovanému: Stredná odborná škola Automobilová, so sídlom Jána Jonáša 5, 843 05 Bratislava, IČO: 00 891 657, zastúpený JUDr. Martou Michalkovou, advokátkou so sídlom Župné nám. 3, 811 03 Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi žalovaným dňa 28.04.2014 je **n e p l a t n é**.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Bratislava IV súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.06.2014 domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané mu žalovaným dňa 28.04.2014 je neplatné a pracovný pomer trvá. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že u žalovaného bol v pracovnom pomere od 01.11.1980 na pozícii vychovávateľa v školskom internáte. Dňa 28.04.2014 s ním žalovaný okamžite skončil pracovný pomer v zmysle § 68 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce z dôvodu, že 1.) nepožiadal o súhlas riaditeľa školy súvisiacu s vychádzkou žiakov do zahraničia a nedisponoval súhlasmi zákonného zástupcu s absolvovaním zahraničnej vychádzky, 2.) nepredložil správu o priebehu tejto akcie, 3.) počas vychádzky obťažoval žiačku nevhodným správaním a vytvoril pre ňu zastrašujúce prostredie, 4.) obťažoval žiačku sms správou, ktorej obsahom boli otázky nesúvisiace s prácou vychovávateľa, 5.) obťažoval žiačku písomnou formou (veľkonočným pozdravom), čo bolo považované za rušivý moment nepatriaci do pracovnej náplne vychovávateľa, 6.) viedol individuálny rozhovor o filme so sexuálnou tematikou, čo nie je považované za súladné s etikou a problematikou, ktorú mal ako vychovávateľ zabezpečovať, 7.) porušil čl. 10 platného Pracovného poriadku. S uvedenými dôvodmi žalobca nesúhlasil, považoval ich za vykonštruované a účelovo vytiahnuté z kontextu. Uviedol, že žalovaný s ním okamžite skončil pracovný pomer skôr, ako mal riadne zistené a preukázané dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru, pri posudzovaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny nebral do úvahy okolností, ako aj následky porušenia povinností, pričom nezohľadnil ani jeho osobu a spôsob jeho konania s prihliadnutím na situáciu a pomery, za ktorých nastali. Poukázal tiež na to, že dôvody musia byť v okamžitom skončení pracovného pomeru výslovne uvedené a jasne špecifikované, inak ho nie je možné považovať za platné. Čo sa týka bodu 1.) poukázal na to, že žalovaný neuviedol presne, akého porušenia sa dopustil, navyše žiadny právny predpis neukladá povinnosť vyžiadať si písomný súhlas zákonného zástupcu pri

stredoškolských študentoch na akúkoľvek vychádzku mimo miesta sídla školského internátu, rovnako zo žiadneho interného predpisu platného u žalovaného nevyplýva povinnosť vyžiadať si súhlas riaditeľa školy s takýmito vychádzkami. Čo sa týka bodu 2.), taktiež neexistovala žiadna interná norma, ktorá by mu ukladala povinnosť predkladať správy o priebehu vychádzok. U žalovaného bol zavedený zvyk, že riaditeľ sa vždy informoval o vychádzkach e-mailom, okrem toho vychádzka bola riadne zapísaná v zozname vychádzok. Čo sa týka bodu 3.), nie je z neho zrejmé, v čom spočívalo nevhodné správanie a aké zastrešujúce prostredie mal svojim správaním vytvoriť. To isté platí aj o bode 4.) a 5.). Čo sa týka bodu 6.) uviedol, že nakoľko žiačka písala poviedky a chcela byť spisovateľkou, spýtal sa jej, či videla film Lolita, na čo odpovedala nie a viac tento rozhovor nerozvíjal. Čo sa týka pracovného poriadku účinného od 01.01.2012 uviedol, že s týmto pracovným poriadkom nebol riadne oboznámený. Poukázal tiež na to, že žalovaný nepreukázal, že písomne požiadal odborovú organizáciu o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru, ako to vyžaduje § 74 Zákonníka práce, a v prípade, že by sa tak aj stalo, nemožno toto prerokovanie považovať za platné, nakoľko nebolo preukázané, že by odborová organizácia mala pri prerokovaní k dispozícii samotné oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru, resp., že súčasťou žiadosti žalovaného boli náležitosti vyžadované pri okamžitom skončení pracovného pomeru.

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že všetky body okamžitého skončenia pracovného pomeru boli naplnené a preukázané, a boli splnené aj všetky ostatné zákonom stanovené podmienky. Poukázal na to, že akákoľvek akcia organizovaná školou, či už jednodňová alebo viac denná, musí mať pracovno-organizačné zabezpečenie, kde je uvedený počet žiakov, kto je zodpovedný za nich, príchod a odchod. Ak si ubytovaný žiak vo svojom voľnom čase požiada o vychádzku, tak je to v kompetencii jednotlivého vychovávateľa, ktorý mu to môže povoliť. Takáto vychádzka sa zapisuje do vychádzkovej knižky. Uviedol, že po skončení služby posielajú vychovatelia správu internetom o priebehu služby. Obsahom týchto správ malo byť, že aký je stav na internáte, kto tam je zo žiakov prítomní a kto nie, a tiež ak sa vychovávateľ rozprával so žiakom o závažných veciach, ako napr. či mu pomáhal s učením, tak aj toto sa tam zapisuje. Potom sa vedie denný záznam výchovnej skupiny, kde sa na určité obdobie dopredu zapisuje, že čo sa plánuje s deťmi a tiež sa tam zapisuje vyhodnotenie danej akcie. Tento denný záznam sa vedie v písomnej forme. Napokon sa vedie denný záznam, ide vlastne o knihu odkazov, teda či žiak nastúpil na internát, či je PN, a tak isto sú tam informácie o jednotlivých žiakoch. Poukázal na to, že vychádzka so žiačkou O. nebola zapísaná do denného záznamu ani nikde inde. Žalobca nepredložil pracovno-organizačné zabezpečenie, ani nezaslal správu o priebehu akcie internetom.

Uznesením č.k. 40Cpr/1/2014-85 zo dňa 13.02.2015 súd konanie v časti o určenie, že pracovný pomer trvá, zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Výsluchom žalobcu súd zistil, že čo sa týka spornej vychádzky, asi dva-tri týždne predtým bol na takom istom výlete v Rakúsku s chlapcami, riaditeľ mu však nič nevyčítal, hoci nemal žiadny súhlas. Mal naplánované tam ísť aj s dievčatami, avšak tieto to napokon zmenili, nakoľko mali narodeninovú oslavu. Preto žiačka O. povedal, aby išla s ostatnými tiež na oslavu, že to nechajú na inokedy, ale ona povedala, že chce na tú vychádzku ísť, preto sa tej vychádzky zúčastnil iba so žiačkou O.. Išli v čase jej osobného voľna okolo 16.-16.30 hod a vrátili sa okolo 20. hodine. Išli peši cez Most slobody na Schlosshof, najskôr sa bavili o tom, čo tam predtým bolo, teda o bunkroch, o ostatnom drôte, potom sa bavili tiež súkromne, o jej babke, o jej súkromnom živote a jej problémoch. Poprel, že by išlo o sexuálne veci. Keďže žiačka písala poviedky, tak na vychádzke jej tiež povedal, že najlepšie romány píše život a spýtal sa jej, či videla film Lolita. Ona odpovedala, že si nespomína, tak jej povedal jednou vetou, o čom ten film je, ona na to nijako nereagovala, a tak sa už o tom filme ďalej nebavili. Tiež uviedol, že nakoľko na vychádzke fúkal studený vietor, spýtal sa žiačky, či jej nie je zima, keďže sa triasla od zimy, na čo mu povedala, že nie, tak ju chytil za ruky, či ich nemá studené. Žiačka sa však na nič nestážovala, vyslovene sa jej spýtal, či jej to nevádi, pričom ona povedala, že nie, že prečo by jej to vadilo. Po skončení výletu ju ešte pozval do cukrárne v Dúbravke, kde si žiačka dala asi dva zákusky a potom sa vrátili na internát. Po návrate na internát sa žiačky ešte pýtal, či je v poriadku, lebo ju bolelo brucho a trocha aj kašľala, avšak ani vtedy mu nepovedala, že by jej bolo niečo nepríjemné, alebo že by sa na niečo sťažovala. Keď na druhý deň neprišla na internát, pýtal sa jej spolubývajúcej, či sa jej niečo stalo, resp. jej babke, ale keďže nič nevedela a ani sa jej telefonicky neozývala, tak si od nej vypýtal telefónne číslo na menovanú

žiačku. Nemohol sa jej však dovolať, preto keď prišiel domov, tak poprosil dcéru, aby poslala žiačke sms. Obsahom sms bolo niečo v tom zmysle, že čo sa deje, či je v poriadku. Následne asi dva alebo tri dni po tej vychádzke, keď matka žiačky nahlásila PN žiačky, jej poslal pohľadnicu, v ktorej sa informoval, že čo sa stalo a prečo sa neozýva. Uviedol, že formu pohľadnice zvolil preto, aby sa pri vyberaní schránky o tom mohol dozvedieť prípadne aj niekto iný, napr. jej rodičia. Asi po dvoch týždňoch prišiel za ním riaditeľ a pýtal sa ho, či bol s O. na výlete a čo sa tam udialo, na čo mu povedal, že na určité otázky bude odpovedať len za prítomnosti žiačky. Riaditeľ mu povedal, že bude lepšie, keď dá výpoveď, že jemu stačí na výpoveď aj to, že bol bez jeho súhlasu v Rakúsku, aj keby tam nebola O.. Žiadal o konfrontáciu, ale nikto sa už s ním ďalej nerozprával, dostal len predvolanie do školy na termín, kde mu dali podpísať okamžité skončenie pracovného pomeru. V ten deň to podpísal aj predseda odborov. Čo sa týka správy z predmetnej vychádzky, túto nenapísal, ale informoval kolegu, že kam ide a s kým. Poukázal tiež na to, že je rozdiel medzi vychádzkou v rámci osobného voľna žiakov, ako bola aj táto sporná vychádzka a výletom do iného štátu, kedy je potrebný súhlas riaditeľa. Na internáte sa píše denný záznam zo školského internátu, kde sa píše priebeh dennej služby, tiež sa riaditeľovi e-mailom zasielajú správy z dennej služby, ktorých obsahom sú doplňujúce informácie z tejto dennej služby.

Výsluchom riaditeľa žalovaného Ing. L. U. súd zistil, že konanie žalobcu považoval za hrubé porušenie pracovnej disciplíny a po prekonzultovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru s vedením, s odborovými pracovníkmi, ako aj so samotným žalobcom, pristúpil k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Keď sa od matky menovanej žiačky dozvedel, že bola na vychádzke v zahraničí so žalobcom, tak išiel za žalobcom, aby sa k tomu vyjadril, ale tento odpovedal, že sa o tom nebude baviť, napokon však priznal, že bol so žiačkou v zahraničí. Na škole sú pritom také zvyklosti, že akákoľvek akcia sa má 7 dní pred konaním oznámiť formou pracovno-organizačného zabezpečenia, kde je uvedený cieľ cesty, dozor a dátum odchodu a príchodu. Na základe toho sa táto akcia buď schváli alebo nie. Žalobca nič také nepredložil, rovnako z predmetnej vychádzky nezaslal žiadnu správu, hoci na porade s vychovávateľmi im prikázal, aby e-mailovou správou zasielali informácie o priebehu služby. Poukázal tiež na to, že treba robiť rozdiel medzi vychádzkou a organizovanou akciou. Ak ide vychovávateľ na vychádzku so žiakom v jeho voľnom čase, ide o jeho súkromnú iniciatívu a nie o organizovanú akciu. Na vysvetlenie uviedol, že škola robí organizované akcie, ako je zahraničná stáž, kde žiaci chodia v rámci roka do 5 až 6 krajín na odbornú stáž. Takéto akcie si vyžadujú pracovno-organizačné zabezpečenie. Tiež napríklad, ak by žiaci v rámci vyučovacieho jazyka nemčina išli do múzea do Rakúska, tak by sa taktiež vyžadovalo pracovno-organizačné zabezpečenie. V tom spočíva rozdiel medzi takouto akciou a vychádzkou, akú uskutočnil žalobca so žiačkou. Žalobca bol na vychádzke svojvoľne, pričom jeho práca mala byť na internáte so žiakmi. Čo sa týka dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru spočívajúceho v nevhodnom správaní žalobcu uviedol, že vychádzal z toho, čo mu povedala žiačka pri osobnom rozhovore, teda že ju žalobca chytal za ruku a počúval ako jej bije srdce, že sa bavili o filme, v ktorom sa rozoberá vzťah staršieho muža a mladého dievčaťa, ďalej vychádzal z toho, čo mu povedala matka žiačky, teda že jej dcére poslal veľkonočný pozdrav s oslovením "Drahá D.", aby sa mu ozvala vo dne, v noci, aby vedel, čo sa ňou stalo a tiež jej poslal sms. Čo sa týka pracovného poriadku uviedol, že on bol vedúcim zamestnancom pre úsek vychovávateľov, ktorý mal oboznámiť jednotlivých vychovávateľov s pracovným poriadkom, pričom všetkých vychovávateľov vrátane žalobcu s pracovným poriadkom oboznámil.

Výsluchom svedkyne D. O., matky menovanej žiačky, súd zistil, že jej dcéra na internáte ochorela, preto prišla domov a ako bola doma, tak jej došla sms a následne aj pohľadnica s oslovením "Drahá D.", Urobil som niečo? Kedykoľvek mi môžeš zavolať, s telefonickým kontaktom na pohľadnici. Spýtala sa preto dcéry, že čo to má znamenať, na čo jej povedala, že bola so žalobcom na vychádzke v zahraničí, že sa jej žalobca dotkol rúk, že či jej je zima a tiež že sa jej dotkol na hrudi a počúval tep, kedy si dcéra uvedomila, že to nie je len tak a začalo jej to byť nepríjemné. Tiež jej hovorila, že v minulosti jej žalobca povedal, že je pekná, že sa podobá na jeho lásku z minulosti a že či je poctivá, či videla film Lolita. Keď sa pýtala dcéry, či vedela, že ide na vychádzku len ona sama, povedala, že to vedela. Následne kontaktovala riaditeľa, oboznámila ho s tým, čo sa stalo, teda s tou vychádzkou, sms a pohľadnicou.

Výsluchom svedkyne D. O. súd zistil, že so žalobcom mala predtým zlý vzťah, preto sa mu išla ospravedlniť za priestupky voči nemu a na internáte. Tento rozhovor sa uskutočnil asi mesiac alebo dva pred tou vychádzkou. Uviedla, že vychádzku navrhol žalobca, ona išla dobrovoľne, ale nevedela kam pôjde, resp. žalobca jej povedal kam pôjde, ale ona nevedela, kde to je. Žalobca jej povedal, aby sa porozprávali iba oni dvaja, aby to prebrali na tej vychádzke. Vedela, že nepôjde o hromadnú vychádzku, ale že sa tej vychádzky zúčastnia iba oni dvaja. Išli MHD, stále boli okolo ľudia, takže sa necítila nejako

nepríjemne. Keď vystúpili z MHD, tak išli k tomu mostu, najprv žalobca rozprával nejaké príbehy z minulosti a potom sa jej začal pýtať intímne veci, čo jej bolo trápne a nepríjemné, konkrétne sa pýtal, či je poctivá, tiež sa pýtal na jedného chlapca, s ktorým sa priatelila, že čo s ním má. Uviedla, že sa snažila tým otázkam vyhnúť, cítila sa nepríjemne. Tiež mu povedala, že jej je zima, na čo ju žalobca chytil za hrudník, ale nepovedala mu, že jej to je nepríjemné, aby sa jej nedotýkal. Ona sa mu snažila naznačiť, že to nie je tak, ako si asi myslel, že ona len chcela, aby sa porozprávali a zlepšili tie vzťahy. Potom už žalobca nemal žiadne narážky. Tiež uviedla, že keď sa vracali, tak zašli ešte do cukrárne blízko internátu, ale tam sa už rozprávali iba o internáte. Keď sa vrátili na internát, tak jej bolo zle, mala horúčku, druhý vychovávateľ, ktorý mal službu, potom volal mame. Na druhý deň išla domov a vtedy jej prišla od žalobcu sms s oslovením "Drahá D." a niečo v tom zmysle, že dúfa, že sa má dobre, že počul, že je chorá a že dúfa, že to nespôsobil on. Tiež jej poslal pohľadnicu, ale keďže schránku nevyberá, tak jej ju doniesol otec. Na otázku súdu, či na vychádzke padla zmienka aj o nejakom filme, svedkyňa uviedla že nie, ale asi týždeň pred ňou sa jej žalobca pýtal na film Lolita. Ona vtedy nevedela, čo je to za film, až po tom všetkom si to vyhľadala a zdalo sa jej to divné.

Z pracovnej zmluvy č. 185/80 (č.l. 9 spisu) súd zistil, že žalobca nastúpil do pracovného pomeru u žalovaného dňa 01.11.1980 na pracovnú pozíciu vychovávateľ.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 28.04.2014 (č.l. 7-8 spisu) súd zistil, že žalovaný okamžite skončil so žalobcom pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) ZP z dôvodu, že:

1/ nepožiadaval o súhlas riaditeľa školy formou POZ (pracovno-organizačné zabezpečenie) súvisiacu s vychádzkou žiakov do zahraničia a svojvoľne sa tejto vychádzky zúčastnil dňa 02.04.2014 iba so žiačkou D. O.. Cestu do zahraničia nemal odsúhlasenú svojim nadriadeným a nemal ani súhlas zákonného zástupcu žiačky, že môže absolvovať túto zahraničnú vychádzku.

2/ nepredložil správu o priebehu tejto akcie v hlásení o priebehu služby

3/ počas vychádzky obťažoval žiačku D. O. svojim nevhodným správaním, ktoré bolo pre žiačku nevhodné, nepríjemné a tým vytvoril pre jej osobu zastrešujúce prostredie pri výkone svojej práce t.j. službách, ktoré vykonáva ako vychovávateľ v školskom internáte

4/ po zistení skutočnosti, že žiačka nasledujúci deň odcestovala domov, obťažoval žiačku SMS správou, ktorej obsahom boli otázky nesúvisiace s prácou vychovávateľa, ale otázky súkromného charakteru

5/ okrem toho žiačku obťažoval aj písomnou formou (veľkonočným pozdravom), čo bola jeho súkromná aktivita považovaná rodičmi žiačky za nevhodný a rušivý moment nepatriaci do pracovnej náplne vychovávateľa, ktorý má mať kontakt so žiakmi len v rámci svojich pracovných povinností

6/ so žiačkou viedol individuálny rozhovor o filme so sexuálnou tematikou, čo nie je v súlade s etikou a ani problematikou, ktorú má ako vychovávateľ zodpovedný za zabezpečenie výchovno-vzdelávacej činnosti zameranej na rozvíjanie tvorivých schopností ubytovaných žiakov v čase mimo vyučovania oblasti využívania voľného času vykonávať. Toto správanie bolo považované za nábádanie nepĺnoletej žiačky k bližšiemu vzťahu s jeho osobou.

Ďalej sa v okamžitom skončení pracovného pomeru uvádza, že týmto konaním porušil aj platný pracovný poriadok účinný od 01.01.2012 v Čl. 10 Práva a povinnosti pedagogických zamestnancov ods. 2, kde okrem povinností stanovených Zákonníkom práce a zákonom č. 552/2003 Z.z. je pedagogický zamestnanec povinný chrániť a rešpektovať práva žiaka a jeho zákonného zástupcu (144 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní).

V závere okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo uvedené, že okamžité skončenie pracovného pomeru z uvedeného dôvodu bolo prerokované s Ing. K. X. - predsedom odborovej organizácie pri SOŠA dňa 28.04.2014.

Okamžité skončenie pracovného pomeru prevzal žalobca dňa 28.04.2014, čo potvrdil svojím podpisom na predmetnom okamžitom skončení pracovného pomeru.

Z oznámenia zo dňa 27.06.2014 (č.l. 54 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnávaní.

Z odpovede zo dňa 07.07.2014 (č.l. 57 spisu) súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za platné a od 28.04.2014 nie je jeho zamestnancom.

Zo zápisu z mimoriadneho zasadania výboru ZO OZ dňa 28.04.2014 (č.l. 65, zhodne č.l. 211 spisu) súd zistil, že výbor v zložení Ing. K. X., Mgr. G. U. a N. D. na základe predložených podkladov riaditeľa školy

k prejednaniu priestupku - hrubého porušenia pracovnej disciplíny žalobcom, jednomyseľne v plnom rozsahu odsúhlasil návrh riaditeľa a odporúča v zmysle ZP okamžité rozviazanie pracovného pomeru so žalobcom.

Z knihy registratúrnych záznamov za mesiac apríl 2014 (č.l. 205-210 spisu) súd zistil, že v nej nie je uvedená žiadna písomnosť adresovaná výboru ZO OZ.

Zoznamu VMV (č.l. 122 spisu) súd zistil, že žalobca bol oboznámený s pracovným poriadkom z decembra 2011, čo žalobca potvrdil svojím podpisom dňa 13.12.2011.

Zo zápisu č. 4 zo zasadnutia porady vedenia konanej dňa 17.12.2012 (č.l. 212-215 spisu) súd zistil, že pre školou organizované akcie bola stanovená povinnosť vypracovať POZ a predložiť k odsúhlaseniu 7 dní pred termínom konania akcie riaditeľovi školy. Pri akciách organizovaných do zahraničia bola stanovená povinnosť vyžiadať súhlas zákonného zástupcu neploletého žiaka na vycestovanie do zahraničia.

Zo správy o priebehu nočnej služby 02.04.2014, 20:30 - 8:30 - T. (č.l. 256 spisu) súd zistil, že žiačka O. mala o 22:00 zvýšenú teplotu a na druhý deň ráno bola poslaná z uvedeného dôvodu domov. Pod uvedenou správou je podpísaný J. T. dňa 03.04.2014.

Z povinných údajov uvádzaných v správe o priebehu služby 02.04.2014 - M., N. (č.l. 257 spisu) súd zistil, že medzi žiakmi, ktorým bola na základe ich žiadosti schválená vychádzka sa nachádza aj žiačka O. s časom 16.00 - 19.00. Pod uvedenými údajmi sú podpísaní M., N. dňa 02.04.2014.

Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom svedka M., ktorý mal vypovedať k tomu, či ho žalobca požiadal, aby namiesto neho zaslal riaditeľovi správu o vychádzke, a tiež, aby vysvetlil, ako boli organizované a zabezpečené jednotlivé vychádzky, či bolo potrebné POZ alebo nie, aké správy pri takýchto vychádzkach mali byť zasielané a čo malo byť oznamované, nakoľko tieto skutočnosti nepovažoval súd za podstatné pre rozhodnutie (okrem iného aj z dôvodu, že spornú vychádzku súd nepovažoval za školou organizovanú vychádzku vyžadujúcu POZ, resp. zaslanie správy o priebehu vychádzky, ako bude podrobnejšie vysvetlené nižšie), a preto by výsluch predmetného svedka bol neúčelný a nadbytočný. Navyše v správe o priebehu služby zo dňa 02.04.2014 (v povinných údajoch) je uvedené, že žiačka O. požiadala uvedený deň o vychádzku a táto jej aj bola schválená.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len "ZP") zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 ZP zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5.

Podľa § 70 ZP okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 74 ZP výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa

doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

Podľa § 17 ods. 2 ZP právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 77 ZP neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či žaloba žalobcu bola podaná včas, teda v zmysle § 77 ZP v zákonnej lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer žalobcu skončiť. Keďže pracovný pomer žalobcu sa mal na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru skončiť dňa 28.04.2014 (doručením okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi), pričom žalobca doručil žalobu na súd dňa 26.06.2014, bola jeho žaloba podaná včas, a preto súd pristúpil k vecnému prejednaniu žaloby.

Hmotnoprávnou podmienkou platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru je okrem písomnej formy, nezameniteľného skutkového vymedzenia jeho dôvodov a jeho doručenia druhému účastníkovi v zákonnej lehote, aj povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať okamžité skončenie pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov v zmysle § 74 ZP. Účinky splnenia tejto povinnosti zamestnávateľa nastanú len vtedy, ak žiadosť zamestnávateľa o prerokovanie skončenia pracovného pomeru alebo priložený návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru k žiadosti o prerokovanie adresovanej príslušnému odborovému orgánu obsahuje náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru určené ustanovením § 70 ZP (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2006, sp. zn. 1 Cdo 72/2006, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR číslo 4, ročník 2007, na strane 37, pod poradovým číslom 47/2007). Súd vyzval žalovaného na predloženie žiadosti riaditeľa žalovaného adresovanej odborovému orgánu o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu. Žalovaný však predložil iba zápis z mimoriadneho zasadania výboru ZO OZ zo dňa 28.04.2014, z ktorého vyplýva, že výbor v zložení Ing. K. X., Mgr. G. U. a N. D. na základe predložených podkladov riaditeľa školy k prejednaniu priestupku - hrubého porušenia pracovnej disciplíny žalobcom, jednomyseľne v plnom rozsahu odsúhlasil návrh riaditeľa a odporúča v zmysle ZP okamžité rozviazanie pracovného pomeru so žalobcom. Z tohto listinného dôkazu však nie je možné zistiť, akou formou požiadal riaditeľ predmetný odborový orgán o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu (teda, či tak urobil písomne), ani to, na základe akých podkladov došlo k prerokovaniu okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu (teda, či ich obsahom bol aj samotný návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru, a ak áno, či tento návrh alebo žiadosť o prerokovanie obsahovali náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru určené ustanovením § 70 ZP). Z uvedeného listinného dôkazu teda nie je možné zistiť, či odborový orgán prerokoval tie isté dôvody, ako boli uvedené v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru doručenom žalobcovi dňa 28.04.2014. Z ustanovenia § 74 druhá veta ZP pritom jednoznačne vyplýva, že žiadosť o prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru adresovaná odborovému orgánu musí mať písomnú formu a z vyššie označeného rozhodnutia najvyššieho súdu zase jednoznačne vyplýva, že žiadosť o prerokovanie skončenia pracovného pomeru alebo priložený návrh okamžitého skončenia pracovného pomeru k žiadosti o prerokovanie adresovanej príslušnému odborovému orgánu musí obsahovať náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru určené ustanovením § 70 ZP. Možno teda konštatovať, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaný splnil podmienky stanovené zákonom a judikatúrou najvyššieho súdu na prerokovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru s odborovým orgánom, čím nebola splnená hmotnoprávna podmienka platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. V tejto súvislosti možno tiež poukázať na to, že v knihe registratúrnych záznamov za mesiac apríl 2014 nie je uvedená žiadna písomnosť adresovaná výboru ZO OZ. Navyše súd poukazuje aj na to, že v samotnom okamžitom skončení pracovného pomeru zo dňa 28.04.2014 sa uvádza, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo prerokované s Ing. K. X. - predsedom odborovej organizácie pri SOŠA dňa 28.04.2014, pričom však zo zápisu z mimoriadneho zasadania výboru ZO OZ zo dňa 28.04.2014 vyplýva, že okamžité skončenie pracovného pomeru mal prerokovať výbor v zložení Ing. K. X., Mgr. G. U. a N. D..

Hoci už uvedený dôvod postačoval pre vyhlásenie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu za neplatné, súd poukazuje aj na ďalšie dôvody, ktoré k takémuto záveru (tiež) viedli.

Podľa bodu 1/ okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 28.04.2014, dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo to, že žalobca nepožiadaval o súhlas riaditeľa školy formou POZ (pracovno-organizačné zabezpečenie) súvisiacu s vychádzkou žiakov do zahraničia a svojvoľne sa tejto vychádzky zúčastnil dňa 02.04.2014 iba so žiačkou D. O.. Cestu do zahraničia nemal odsúhlasenú svojim nadriadeným a nemal ani súhlas zákonného zástupcu žiačky, že môže absolvovať túto zahraničnú vychádzku.

K tomuto dôvodu súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca sa dňa 02.04.2014 zúčastnil so žiačkou D. O. vychádzky na zámok Schlosshof v Rakúsku. Hoci pôvodne malo ísť o hromadnú vychádzku so žiačkami (s dievčatami), tieto to napokon zmenili, nakoľko mali narodeninovú oslavu, a preto sa táto hromadná vychádzka neuskutočnila. Žiačka O. však napriek tomu chcela ísť na uvedenú vychádzku individuálne iba so žalobcom, aby sa s ním mohla porozprávať o ich zhoršených vzťahoch za účelom ich zlepšenia (ako to uviedla samotná žiačka vo svojej výpovedi), a tiež aby prebrali jej osobné problémy (ako to uviedol žalobca vo svojej výpovedi). Zo správy o priebehu služby zo dňa 02.04.2014 (z povinných údajov uvádzaných v správe) vyplýva, že v uvedený deň požiadala menovaná žiačka o vychádzku v čase jej osobného voľna, ktorá jej bola aj schválená. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prípade predmetnej vychádzky sa jednalo o individuálnu vychádzku žiačky a žalobcu v čase osobného voľna žiačky, a nie o školou organizovanú akciu, na ktorú by sa vzťahovala povinnosť vypracovať a predložiť k odsúhlaseniu riaditeľovi školy POZ (pracovno-organizačné zabezpečenie), ani povinnosť vyžiadať súhlas zákonného zástupcu žiaka s takouto vychádzkou (ako to vyplývalo zo zápisu č. 4 zo zasadnutia porady vedenia konanej dňa 17.12.2012). Navyše v konaní nebolo ani preukázané, že by bol žalobca s uvedenými povinnosťami zo strany žalovaného riadne oboznámený.

Čo sa týka bodu 2/ okamžitého skončenia pracovného pomeru, dôvodom bolo to, že žalobca nepredložil správu o priebehu tejto akcie v hlásení o priebehu služby.

K tomu súd uvádza, že nakoľko súd vyhodnotil predmetnú vychádzku ako individuálnu vychádzku žiačky a žalobcu, a nie ako akciu organizovanú školou, ani ako inú formu hromadne organizovanej akcie, nemohla sa na túto individuálnu vychádzku žiačky (ktorej sa zúčastnila so žalobcom) vzťahovať povinnosť predkladať správu o priebehu tejto "akcie" v hlásení o priebehu služby. Uvedené napokon potvrdil aj samotný riaditeľ (na pojednávaní dňa 04.12.2015 - č.l. 264 spisu), keď uviedol, že v prípade, že žiak ide vo svojom voľnom čase na schválenú vychádzku, tak sa o tom nepíše správa, že kde bol a čo tam robil. Navyše súd poukazuje na to, že v správe o priebehu služby zo dňa 02.04.2014 (v povinných údajoch uvádzaných v správe) je uvedené, že v uvedený deň požiadala menovaná žiačka v čase jej osobného voľna o vychádzku, ktorá jej bola schválená s uvedením času schválenej vychádzky. Súd poukazuje tiež na to, že samotné nevyhotovenie takejto správy zasielanej e-mailom riaditeľovi by vzhľadom na svoj význam a dosah ani nemohlo byť považované za závažné porušenie pracovnej disciplíny odôvodňujúce okamžité skončenie pracovného pomeru, o to viac, ak nevyhotovenie denného záznamu v písomnej forme (ktorú povinnosť ukladá vyhláška č. 236/2009 Z.z. o školskom internáte) bolo podľa tvrdenia samotného riaditeľa (na pojednávaní dňa 29.09.2015 - č.l. 246 spisu) považované "iba" za porušenie pracovnej disciplíny, nie však závažné odôvodňujúce okamžité skončenie pracovného pomeru.

Podľa bodu 3/ okamžitého skončenia pracovného pomeru, dôvodom bolo to, že počas vychádzky žalobca obťažoval žiačku D. O. svojim nevhodným správaním, ktoré bolo pre žiačku nevhodné, nepríjemné a tým vytvoril pre jej osobu zastrešujúce prostredie pri výkone svojej práce t.j. službách, ktoré vykonáva ako vychovávateľ v školskom internáte.

K tomu súd uvádza, že tento dôvod nie je vymedzený dostatočne určito tak, ako to vyžaduje § 70 ZP, nakoľko v ňom nie je dostatočne skutkovo vyšpecifikované, akým nevhodným správaním mal žalobca obťažovať žiačku a ako ju mal obťažovať a vytvoriť pre ňu zastrešujúce prostredie (navyše tento dôvod sa v konaní ani nepodarilo dostatočne preukázať). Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že ak by predmetná vychádzka vytvorila pre žiačku také zastrešujúce a nepríjemné prostredie vyvolané

obťažujúcim správaním žalobcu, tak by na záver vychádzky neprijala jeho pozvanie a nešla by s ním ešte do cukrárne na zákusok.

Pokiaľ ide o bod 4/ a 5/ okamžitého skončenia pracovného pomeru, dôvodom bolo to, že žalobca po zistení skutočnosti, že žiačka nasledujúci deň odcestovala domov, obťažoval žiačku SMS správou, ktorej obsahom boli otázky nesúvisiace s prácou vychovávateľa, ale otázky súkromného charakteru a žiačku obťažoval aj písomnou formou (veľkonočným pozdravom), čo bola jeho súkromná aktivita považovaná rodičmi žiačky za nevhodný a rušivý moment nepatriaci do pracovnej náplne vychovávateľa, ktorý má mať kontakt so žiakmi len v rámci svojich pracovných povinností.

K tomu súd uvádza to isté ako v prípade bodu 3/, teda že ani tieto dva dôvody nie sú vymedzené dostatočne určito tak, ako to vyžaduje § 70 ZP. V týchto dvoch bodoch totiž nie je dostatočne skutkovo vyšpecifikované, akou SMS správou/veľkonočným pozdravom mal žalobca obťažovať žiačku, čo bolo ich obsahom a aká je vecná súvislosť týchto foriem kontaktovania žiačky a jej obťažovaním zo strany žalobcu. Navyše súd zastáva názor, že takéto ojedinelé (jednorazové) kontaktovanie žiačky by samo o sebe (vzhľadom na svoju intenzitu) neodôvodňovalo okamžité skončenie pracovného pomeru.

Čo sa týka bodu 6/ okamžitého skončenia pracovného pomeru, dôvodom bolo to, že žalobca viedol so žiačkou individuálny rozhovor o filme so sexuálnou tematikou, čo nie je v súlade s etikou a ani problematikou, ktorú má ako vychovávateľ zodpovedný za zabezpečenie výchovno-vzdelávacej činnosti zameranej na rozvíjanie tvorivých schopností ubytovaných žiakov v čase mimo vyučovania oblasti využívania voľného času vykonávať. Toto správanie bolo riaditeľom považované za nabádanie neploletej žiačky k bližšiemu vzťahu s jeho osobou.

K tomu súd uvádza, že ani v tomto prípade nebol dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru vymedzený dostatočne určito. Z tohto bodu totiž nie je zrejmé, čo bolo obsahom tohto "individuálneho" rozhovoru, na čo bol zameraný, o aký film sa jednalo a kedy sa mal predmetný rozhovor uskutočniť. Na základe toho potom nebolo možné posúdiť ani súvislosť medzi predmetným rozhovorom a nabádaním žiačky k bližšiemu vzťahu so žalobcom (ako to vymedzil riaditeľ v okamžitom skončení pracovného pomeru). Navyše v konaní ani nebolo preukázané, že by medzi žalobcom a žiačkou prebehol nejaký súvislý dialóg (alebo monológ) o filme so sexuálnou tematikou, ktorý by bolo možné označiť za rozhovor (alebo rozprávanie). Žalobca vypovedal, že na vychádzke sa žiačky len spýtal, či videla film Lolita (možno sa len domnievať, že išlo o ten istý film, ktorý bol v okamžitom skončení pracovného pomeru označený ako "film so sexuálnou tematikou"), jednou vetou jej povedal, o čom ten film je, a nakoľko ona na to nijako nereagovala, ďalej sa už o tom filme nebavili. Žiačka vo svojej výpovedi uviedla, že asi týždeň pred vychádzkou sa jej žalobca pýtal na film Lolita, ale ona vtedy nevedela, čo je to za film, až po tom všetkom si to vyhľadala a zdalo sa jej to divné. Z uvedeného teda nemožno urobiť záver, že by žalobca viedol so žiačkou individuálny rozhovor o filme so sexuálnou tematikou motivovaný snahou nabádať žiačku k bližšiemu vzťahu s jeho osobou (navyše s neurčitým časovým vymedzením tohto rozhovoru).

K vyššie uvedeným dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru súd navyše súhrnne dodáva, že okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným spôsobom skončenia pracovného pomeru, ide o jednostranný právny úkon zamestnávateľa, ktorý smeruje ku skončeniu pracovného pomeru so zamestnancom okamihom doručenia jeho písomného vyhotovenia zamestnancovi. Pretože v prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa ide o vážny zásah do právneho postavenia zamestnanca, zamestnávateľ je oprávnený okamžite skončiť pracovný pomer výlučne z taxatívne ustanovených dôvodov, ktoré musí v okamžitom skončení skutkovo vymedziť tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje, a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť.

V prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny zákon neustanovuje, z akých hľadísk má súd vychádzať pri posúdení, či zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu. Vymedzenie hypotézy právnej normy teda závisí v každom konkrétnom

prípade od úvahy súdu. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny súd prihliada na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na mieru zavinenia zamestnanca, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnancom, na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, na to, či svojím konaním zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi škodu, a pod.. K okamžitému skončeniu pracovného pomeru môže potom dôjsť len v prípade takého závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré vylučuje možnosť ďalšieho zamestnávania.

S prihliadnutím na uvedené súd dodáva, že ak by aj boli splnené vyššie označené hmotnoprávne podmienky platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (prerokovanie s odborovým orgánom, dostatočné /nezameniteľné/ skutkové vymedzenie dôvodov) a všetky dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru by boli riadne a spoľahlivo preukázané, súd by pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny žalobcom prihliadol na to, že žalobca bol u žalovaného zamestnaný nepretržite takmer 34 rokov na pracovnej pozícii vychovávateľa (s výkonom ktorej sú spojené určité špecifiká), pričom za celý tento čas mu zo strany žalovaného nebolo vyčítané porušenie tých povinností, ktoré viedli k okamžitému skončeniu jeho pracovného pomeru. Navyše žalobca bol ako vychovávateľ zo strany časti žiakov vnímaný vysoko pozitívne (ako to preukazujú maturitné oznámenia na č.l. 44-45 spisu). Súd by sa z tohto pohľadu zaoberal aj tým, či namietané dôvody vylučovali možnosť ďalšieho zamestnávania žalobcu zo strany žalovaného, a či nebolo namieste skončenie pracovného pomeru iným spôsobom (napr. výpoveďou).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody majúce za následok neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru súd žalobe žalobcu vyhovel a určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi žalovaným dňa 28.04.2014 je neplatné.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v časti určovacieho výroku, že jeho pracovný pomer trvá (v dôsledku čoho súd konanie v tejto časti zastavil uznesením č.k. 40Cpr/1/2014-85 zo dňa 13.02.2015) zavinil zastavenie konania v tejto časti, čo možno hodnotiť ako jeho neúspech a zároveň úspech žalovaného (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011), na druhej strane žalobca mal úspech v časti určovacieho výroku, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Z toho možno vyvodiť, že obaja účastníci mali v konaní čiastočný úspech, pričom ich úspech možno pre účely rozhodovania o náhrade trov konania považovať za rovnaký (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoPr/1/2014 zo dňa 21.05.2014), preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Keďže žalobca bol v konaní od poplatku oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a súd jeho žalobe vyhovel (v časti určovacieho výroku, ktorý zostal predmetom konania), uložil v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 prvá veta v spojení s § 5 ods. 1 písm. h) a § 8 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. podľa výsledku konania povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu žalovanému. Výšku súdneho poplatku súd určil podľa položky 1 písm. b) prílohy I. sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolaie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).